

disse Maader maatte være indtraadt, inden et saadant Lovforslag blev vedtaget af Rigsdagen, vil den ærede Rigsdagsmand dog vist indrømme mig, at vi kunne have noget Haab om ogsaa at faae den stadfæstet af Hans Majestæt Kongen. Jeg troer altsaa, at vi skulle gaae til Behandlingen af en saadan Lov med freidigt Mod og godt Haab, idet vi tænke os det som en Mulighed, at den ærede Minister paa een eller anden af de Maader, han selv har indrømmet der gives, kunde finde sig foranlediget til at udtræde af Ministeriet, eller Hans Majestæt finde sig foranlediget til at fritage ham for sin Stilling. — (Hør! Bravo!)

Eftermiddags-Foresp. Hvad mig angaaer, skulde det gjøre mig ondt, om den sidste Udtalelse eller de dertil knyttede Bravoer skulde blive misforstaaede; jeg troer vist, at, naar den ærede Minister vil slutte sig til os og gaae Haand i Haand med os med Hensyn til vor constitutionelle Udvikling og bidrage Alt, hvad han kan, til at skaffe den sin Gyldighed; og derfor offre af sin Giendommelighed Saameget, han kan, af Hensyn til det fælles Vel, saa er det bedre, end at han ved at gjøre dette atter skulde skaffe en Væksen tilvele, hvoraf vi have seet saa megen og lidt saa meget.

Lars Jensen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Forinden jeg giver den ærede Rigsdagsmand Ordet, maa jeg dog udtale det som mit Ønske, at man holder sig aldeles strengt til selve Forespørgslen. Man er allerede kommen temmelig vidt udenfor selve Texten, og jeg ønsker ikke, at man i saa Hen-

seende gaaer videre. Naar den ærede Rigsdagsmand imidlertid vil holde sig strengt til Forespørgslen's Indhold, skal jeg give ham Ordet.

Lars Jensen: Det Svar, jeg idag har hørt af den ærede Indenrigsminister, havde jeg slet ikke ventet; det kunde aldrig falde mig ind, efter den Bessendtgjørelse, der er bleven os givet, at vi skulde have faaet et saadant Svar. Jeg troede, at vi skulde have faaet det Svar, at en ny Communallov skulde blive os forelagt. Jeg troede ikke, at Folkets Tillid skulde være bleven belønnet med et saadant Ufflag. Jeg troede ganske vist, at vi havde faaet et heelt Communallovsforslag forelagt, da Ministeren syntes, at et Lovforslag om Communalvalgene var for lidet. Jeg kan ikke nægte, at jeg reiste herfra ved Slutningen af sidste Session med den bestemte Tanke, at det vedtagne Forslag vilde udfomme. Jeg udtalte ogsaa for mine Vælgere, at det ganske sikkert vilde udfomme, men nu hørte jeg jo det Modsatte. Dette gjorde imidlertid ikke saa stort Indtryk paa mig, da jeg, som sagt, troede, at et heelt nyt Communallovsforslag vilde fremkomme. Jeg maa da med saa Ord udtale, at den Tillid, jeg hidtil har havt til den ærede Indenrigsminister, er aldeles borte og er gaaet over til Mistillid.

Da Ingen flere begjærede Ordet, var denne Forespørgsel saaledes sluttet, og man gik altsaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen, Forespørgsel fra Rigsdagsmændene for Færverne til Indenrigsministeren.